

Publicatie

Auteur: R.T. Wiegerink
Verschenen in: Belastingblad (BB), mei 2021, afl. 11, BB 2021/245
Datum: Mei 2021
Titel: Noot bij Hof Arnhem-Leeuwarden 11 mei 2021 (Als bij aanvang hoorzitting aan standpunt belanghebbende tegemoet wordt gekomen, komen de kosten voor het bijwonen van die hoorzitting voor vergoeding in aanmerking)

HOF ARNHEM-LEEWARDEN

11 mei 2021, nr. 20/00426

(Mr. P. van der Wal)
m.nt. R.T. Wiegerink

ECLI:NL:GHARL:2021:4515

Als bij aanvang hoorzitting aan standpunt belanghebbende tegemoet wordt gekomen, komen de kosten voor het bijwonen van die hoorzitting voor vergoeding in aanmerking. De enkele omstandigheid dat sprake is van waardering van een incurant object rechtvaardigt geen hogere wegingsfactor dan 1 en evenmin hoger uurtarief dan € 68 voor de taxateur.

Uitspraak

op het hoger beroep van Stichting [X] te [Z] (hierna: belanghebbende) tegen de uitspraak van de rechtbank Gelderland van 24 januari 2020, nummer AWB 19/3332, in het geding tussen belanghebbende en de heffingsambtenaar van de gemeente Oost Gelre (hierna: de heffingsambtenaar).

1 Ontstaan en loop van het geding

1.1 De heffingsambtenaar heeft bij beschikking op grond van de Wet waardering onroerende zaken (hierna: de Wet WOZ) de waarde van de onroerende zaak [a-straat] 49 te [A] (hierna: de onroerende zaak), per waardepeildatum 1 januari 2018 en naar de toestand op die datum, voor het jaar 2019

vastgesteld op € 772.000. Tegelijk met deze beschikking is voorts de aanslag onroerendezaakbelasting bekend gemaakt.

1.2 Op het bezwaarschrift van belanghebbende heeft de heffingsambtenaar bij uitspraak op bezwaar de eerder vastgestelde waarde verminderd tot € 680.000 en de opgelegde aanslag dienovereenkomstig verminderd.

1.3 Belanghebbende is tegen die uitspraak in beroep gekomen bij de rechtbank Gelderland (hierna: de Rechtbank). De Rechtbank heeft het beroep bij uitspraak van 24 januari 2020 ongegrond verklaard.

1.4 Belanghebbende heeft tegen de uitspraak van de Rechtbank hoger beroep ingesteld. De heffingsambtenaar heeft een verweerschrift ingediend.

1.5 Tot de stukken van het geding behoren, naast de hiervoor vermelde stukken, het van de Rechtbank ontvangen dossier dat op deze zaak betrekking heeft alsmede alle stukken die nadien, al dan niet met bijlagen, door partijen in hoger beroep zijn overgelegd.

1.6 Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 1 april 2021 te Arnhem. Daarbij zijn verschenen en gehoord [B] en [C], als de gemachtigden van belanghebbende, alsmede [D] namens de heffingsambtenaar.

1.7 Van het verhandelde ter zitting is een proces-verbaal opgemaakt dat aan deze uitspraak is gehecht.

2 De vaststaande feiten

Belanghebbende is eigenaar en gebruiker van de onroerende zaak. In de uitspraak op

bezwaar is de Inspecteur volledig aan het bezwaar ten aanzien van de waarde van de onroerende zaak tegemoetgekomen. Tussen partijen is de waarde van de onroerende zaak op waardepeildatum van € 680.000 niet meer in geschil.

3 Het geschil, de standpunten en conclusies van partijen

3.1 In geschil is de door de heffingsambtenaar in de uitspraak op bezwaar toegekende kostenvergoeding.

3.2 Belanghebbende bepleit de toekenning van een forfaitaire kostenvergoeding in de zin van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor het indienen van het bezwaarschrift (1 punt) en voor het bijwonen van het hoorgesprek (1 punt) met een wegingsfactor 1,5, alsmede een vergoeding voor het opmaken van een taxatierapport (4 uur x € 110).

3.3 De heffingsambtenaar heeft in de uitspraak op bezwaar eveneens op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht een bedrag van € 458 aan kostenvergoeding toegekend, bestaande uit: het indienen van het bezwaarschrift 1 punt x wegingsfactor 1 is € 254, vermeerderd met € 204 voor het opmaken van een taxatierapport (3 uur x € 68).

3.4 Het geschil tussen partijen spitst zich dus toe (a) op de hoogte van het uurtarief voor het opmaken van het taxatierapport, (b) het aantal uren dat gemoeid is geweest met het opmaken van het taxatierapport, (c) de toe te passen wegingsfactor en (d) de vraag of sprake is geweest van een hoorzitting waarvoor een vergoeding moet worden toegekend. Tussen partijen is niet meer in geschil dat de kosten van het taxatierapport niet behoeft te worden vermeerderd met omzetbelasting.

4 Beoordeling van het geschil

4.1 Belanghebbende heeft gesteld recht te hebben op een forfaitaire kostenvergoeding in de zin van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor het indienen van het bezwaarschrift (1 punt) en voor het bijwonen van het hoorgesprek (1 punt) met een wegingsfactor 1,5, alsmede op een vergoeding voor het opmaken van een taxatierapport van 4 uur x € 110.

4.2 Op grond van het bepaalde in artikel 7:15, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) worden bij algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld over de kosten waarop de vergoeding uitsluitend betrekking kan hebben en over de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

4.3 Artikel 1 van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: het Besluit) bepaalt voor zover hier van belang dat een veroordeling in de kosten als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, van de Awb uitsluitend betrekking kan hebben op:

- a. kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand,
- b. kosten van een getuige of deskundige die door een partij of een belanghebbende is meegebracht of opgeroepen, dan wel van een deskundige die aan een partij verslag heeft uitgebracht.

4.4 Artikel 2 van het Besluit bepaalt voor zover hier van belang dat het bedrag van de kosten bij de uitspraak als volgt wordt vastgesteld: a. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 1, onderdeel a: overeenkomstig het in de bijlage opgenomen tarief; b. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 1, onderdeel b: indien de kosten zijn gemaakt in bezwaar wordt deze vergoeding vastgesteld met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken.

4.5 Op grond van de bijlage bij het Besluit wordt voor de bezwaarfase voor het

bezwaarschrift 1 punt toegekend en voor het verschijnen ter hoorzitting eveneens 1 punt.

4.6 Tussen partijen is niet in geschil dat er ter zake van het bezwaarschrift 1 punt moet worden toegekend. Wel verschillen partijen erover van mening of belanghebbende recht heeft op een vergoeding voor een hoorzitting.

4.7 De heffingsambtenaar heeft belanghebbende bij brief uitgenodigd voor een telefonische hoorzitting teneinde te worden gehoord op een vijftal door hem ingediende bezwaarschriften, waaronder het onderhavige bezwaar, gericht tegen de WOZ-waarde van de onroerende zaak. Deze hoorzitting heeft ook daadwerkelijk plaatsgehad. De heffingsambtenaar heeft bij aanvang van het gesprek medegedeeld dat aan het onderhavige bezwaar tegemoet zou worden gekomen.

4.8 De heffingsambtenaar stelt zich in (hoger) beroep op het standpunt dat de hoorzitting betreffende het onderhavige bezwaar nog geen aanvang had genomen, omdat bij aanvang van het gesprek kenbaar is gemaakt dat aan het bezwaar zou worden tegemoet gekomen. Het Hof volgt de heffingsambtenaar hierin niet. Op het moment dat het gesprek over de onderhavige zaak aanving, was daarmee ook de hoorzitting in die zaak gestart. De heffingsambtenaar is daarom, naar het oordeel van het Hof, tijdens de hoorzitting aan belanghebbendes bezwaar tegemoet gekomen. Aan belanghebbende komt daarom een vergoeding toe voor de hoorzitting.

4.9 Op grond van de bijlage bij het Besluit wordt voorts voor de bezwaarfase de vastgestelde vergoeding per punt voor besluiten genomen op grond van een wettelijk voorschrift inzake belastingen vermenigvuldigd met een wegingsfactor in verband met het gewicht van de zaak. De wegingsfactor is 1 in geval van een gemiddelde zaak en 1,5 in geval van een zware zaak.

4.10 Belanghebbende stelt dat de wegingsfactor van 1,5 dient te worden toegepast in deze zaak, omdat sprake is van de waardevaststelling van een incurant object welke door middel van de gecorrigeerde vervangingswaarde methode gewaardeerd is, waardoor sprake is van een bovenmatige complexiteit en bewerkelijkheid alsmede een hogere werkbelasting van de rechtsbijstandverlener.

4.11 De rechter beoordeelt zelfstandig, op grond van een eigen waardering, in welke gewichtscategorie een zaak valt (vgl. HR 23 september 2011, ECLI:NL:HR:2011:BT2293 (Red.: Belastingblad 2011/1122, m.nt. P. de Bruin)). Het Hof acht het, gelet op alle omstandigheden van het geval, redelijk dat de heffingsambtenaar wegingsfactor 1 heeft toegekend. Het enkele feit dat de waardevaststelling door middel van de gecorrigeerde vervangingswaarde methode gewaardeerd is, is naar het oordeel van het Hof in het onderhavige geval onvoldoende om op grond daarvan tot een hogere wegingsfactor dan 1 (gemiddeld) te komen.

4.12 De kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand moet dan ook worden vastgesteld op 2 punten voor het indienen van het bezwaarschrift en het bijwonen van de telefonische hoorzitting x een wegingsfactor 1.

4.13 Ten aanzien van de te vergoeden kosten van het taxatierapport geldt het volgende. In een geval als het onderhavige dient te worden vooropgesteld dat de werkzaamheden van de taxateur in het algemeen niet van wetenschappelijke aard zijn. Ook in het onderhavige geval is daarvan geen sprake. Wel behoren de werkzaamheden te worden aangemerkt als van bijzondere aard in de zin van artikel 6 van het Besluit tarieven in strafzaken. De mate waarin dergelijke werkzaamheden van bijzondere aard zijn, wordt vooral bepaald door de aard van de te taxeren onroerende zaak. Naarmate de

taxatie van een object naar haar aard complexer is, kan toepassing van een hoger uurtarief gerechtvaardigd zijn. Toepassing van het maximale uurtarief komt eerst in aanmerking indien het object van dien aard is dat de taxatie daarvan zeer complex is (vgl. HR 13 juli 2012, ECLI:NL:HR:2012:BX0904 (Red.: Belastingblad 2012/391, m.nt. J.A. Monsma)).

4.14 Op grond van de Richtlijn van de belastingkamers van de gerechtshoven inzake vergoeding van proceskosten bij WOZ-taxaties (Staatscourant 28 mei 2018, nr. 28796), waarop beide partijen zich in het onderhavige geval baseren, bedraagt het uurtarief van een taxateur bij woningtaxaties € 53 per uur en bij taxaties van courante niet-woningen € 68 per uur. Ten aanzien van taxaties van alle incurante niet-woningen geldt als tarief de gefactureerde taxatiekosten tot het in het Besluit proceskosten bestuursrecht vermelde maximum. Het aantal uren dat is gemoeid met de taxatie van een onroerende zaak en het opstellen van een rapport wordt in deze richtlijn gesteld op: 2 voor een niet-inpandige woningtaxatie en 4 voor een woningtaxatie met inpandige opname. Voor het aantal uren van taxaties van overige objecten wordt geen norm gesteld. De aard van de objecten is daarvoor te divers.

4.15 Naar het oordeel van het Hof, is het onderhavige kinderdagverblijf niet dermate complex dat de taxatie daarvan een hoger tarief per uur rechtvaardigt dan € 68, inclusief omzetbelasting. Het verblijf bestaat uit een gang, garderobe, opslag, sanitaire voorzieningen, een kantooruimte en zes groepsruimtes en is, naar het oordeel van het Hof, vergelijkbaar met een schoolgebouw (vgl. Hof Arnhem-Leeuwarden 24 april 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:3824). Belanghebbende heeft ook in hoger beroep niet weersproken dat de gegevens waarop zij zich heeft gebaseerd reeds voorhanden waren uit de

taxatiewijzer en dat uitsluitend een correctie op de grootte ertoe heeft geleid dat de heffingsambtenaar in de bezwaarfase heeft ingestemd met de door belanghebbende aangevoerde waarde. Belanghebbende heeft ook erkend dat zij niet ter plaatse is geweest voor een opname; kennelijk heeft de door belanghebbende gestelde complexiteit daartoe geen aanleiding gegeven. Belanghebbende heeft ook overigens, tegen de gemotiveerde betwisting door de heffingsambtenaar, geen feiten of omstandigheden aangevoerd op grond waarvan tot de conclusie moet worden gekomen dat een hogere vergoeding gerechtvaardigd is. De omstandigheid dat de onroerende zaak incurant is, betekent slechts dat de hiervoor - onder 4.14 - bedoelde Richtlijn geen eigen maximum stelt aan het gehanteerde uurtarief. Het enkele feit dat de waardevaststelling door middel van de gecorrigeerde vervangingswaarde methode gewaardeerd is, is onder de omstandigheden van het onderhavige geval onvoldoende om te komen tot een hoger uurtarief.

4.16 Ten aanzien van het aantal uren dat nodig is voor de onderhavige taxatie geldt dat dat per geval moet worden bekeken. Gelet op de omstandigheden van het geval zoals hiervoor geschetst, acht het Hof, evenals de Rechtbank, in dit geval een vergoeding op basis van drie uur redelijk.

Slotsom

Op grond van het vorenstaande is het hoger beroep gegrond.

5 Proceskosten

De proceskosten van belanghebbende zijn in overeenstemming met het Besluit proceskosten bestuursrecht te berekenen op 2 punten (het indienen van het bezwaarschrift en het bijwonen van de hoorzitting) x € 265 x wegingsfactor 1 is € 530,

vermeerderd met € 204 voor het opmaken van een taxatierapport (3 uur x € 68), is € 734 voor de kosten in bezwaar, 2 punten (het indienen van het beroepschrift en het bijwonen van de zitting) x € 534 x wegingsfactor 0,5 is € 534 voor de procedure in eerste aanleg en 2 punten (het indienen van het hogerberoepschrift en het bijwonen van de zitting) x € 534 x wegingsfactor 0,5 is € 534 voor het hoger beroep, in totaal derhalve € 1.802.

6 Beslissing

Het Hof

- vernietigt de uitspraak van de Rechtbank,
- vernietigt de uitspraak van de heffingsambtenaar, voor zover het de vergoeding van kosten van bezwaar betreft,
- veroordeelt de heffingsambtenaar in de proceskosten van belanghebbende tot een bedrag van € 1.802,
- gelast dat de heffingsambtenaar aan belanghebbende het betaalde griffierecht vergoedt, te weten € 47 in verband met het beroep bij de Rechtbank en € 131 in verband met het hoger beroep bij het Hof.

Noot

Deze WOZ-zaak betreft in hoger beroep slechts de aan belanghebbende toekomende proceskostenvergoeding. Het materiële geschil is reeds in de bezwaarfase tot een einde gekomen omdat de heffingsambtenaar in de beslissing op bezwaar geheel is tegemoetgekomen aan het standpunt van belanghebbende. De heffingsambtenaar stelt zich op het standpunt dat het bijwonen van het hoorgesprek niet voor vergoeding in aanmerking komt omdat hij aan het begin van het telefoongesprek aangaf aan het standpunt van belanghebbende tegemoet te komen. Die redenering acht het hof terecht niet overtuigend omdat de hoorzitting reeds was begonnen bij aanvang van het telefoongesprek. Wat betreft de wegingsfactor stelt het hof voorop dat de

rechter die zelfstandig, op grond van een eigen waardering, beoordeelt (HR 23 september 2011, ECLI:NL:HR:2011:BT2293, Belastingblad 2011/1122, m.nt. P. de Bruin). Het enkele feit dat de waardevaststelling van de onroerende zaak heeft plaatsgevonden door middel van de gecorrigeerde vervangingswaardemethode is onvoldoende om tot een hogere wegingsfactor te komen. Voor de meeste zaken wordt wegingsfactor 1 gehanteerd, ook in WOZ-zaken. Factor 1,5 wordt gehanteerd bij zaken die zich duidelijk onderscheiden in belang en complexiteit en de aard van de door de rechtsbijstandverlener verrichte werkzaamheden (Hof 's-Hertogenbosch 15-11-2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:4638, Belastingblad 2019/56 m.nt. C.M. Bergman). Het hof is verder van oordeel dat de vergoeding van het opstellen van het taxatierapport terecht door de heffingsambtenaar is gebaseerd op drie en niet vier uur en een uurtarief van € 68 en niet € 110. Het hof motiveert die beslissing uitvoerig en licht toe dat het onderhavige kinderdagverblijf niet complex is en geen hogere vergoeding rechtvaardigt.

R.T. Wiegerink